

საქართველო

№ 110

სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბიუროს მიერ გამოსული

№ 110

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბიუროს მიერ გამოსული

ბიუროს მიერ გამოსული

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის

ბიუროს მიერ გამოსული

- 1. საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბიუროს მიერ გამოსული

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის

- 2. საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბიუროს მიერ გამოსული

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის

- 3. საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბიუროს მიერ გამოსული

რომელიც დამოუკიდებელი წყაროების მიხედვით... მისი მნიშვნელობა...

გათათა ბასაძისათვის ახალი რუსული წიგნი... მისი მნიშვნელობა...

თბილისი, მაისის 25.

ქართული გერმანული წარმოების... მისი მნიშვნელობა...

პვირას, 28 მაისს 1917 წელს

ქართული სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბიუროს მიერ გამოსული

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის

ბიუროს მიერ გამოსული

საბჭოთაეთის პარტიული და... მისი მნიშვნელობა...

მისი სოციალ-დემოკრატიული პარტიის

ბიუროს მიერ გამოსული

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის

ბიუროს მიერ გამოსული

I. ეკლესიის დემოკრატიზაცია, ე. ი. სრულ უფლებიანი მონაწილეობა ეკლესიის ცხოვრებაში ყველა მისი წევრისა: ერის და ბერის. ამისათვის კი საჭიროა, ამოიხირონ: ა) დაუყოვნებლივ ერთობა დაწყებული მრევლიდან ეკლესიის კრებაში; ბ) არჩევითი წესი: არჩევა ეპისკოპოსისა, მღვდლისა და დიაკვნისა; გ) ეპარქიის მართვა-გამგეობის ორგანიზაცია არჩევნებითი წესით; დ) აქტიური მონაწილეობა მრევლისა მრევლის ცხოვრებაში. სამხრეთლო სამკურბები, როგორც ცენტრალური ორგანო მრევლისა; ღვთის მსახურებისა, ასე რომ წლების გასაგებნი იყოს, სამქალაქებლო წერების ორგანიზაცია ტაძარში და მის გარეშე და ორგანიზაცია ქრისტიანულ-კულტურულ-განმანათლებლო და საკულტურული დაწესებულებათა.

II. დემოკრატიზაცია პოლიტიკურად, ე. ი. ხალხის ერთობით უფლება უნდა ჰქონდეს თვისის სახელმწიფოს წინაშე მატონ-პატრონი იყოს. ამისათვის კი საჭიროა დემოკრატიული რესპუბლიკა. უფრო ეკლესია მონაწილეობის მიღების სახელმწიფოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში. ეს არ ნიშნავს ეკლესიის პოლიტიკურ კრებულად გარდაქმვას. ამ შემთხვევაში მაშალა არც მარჯვენა იქნება და არც მარცხენა, არამედ ყოფილა, არის და იქნება ქრისტიანული. სასულიერო პირნი, არა როგორც ეკლესიის წევრნი, არამედ როგორც სრულ უფლებიანი მოქალაქენი ტაძრის გარეშე შეეძლება მისთვის რომელიმე კავშირს, რომელიც ქრისტიანობას არ ეწინააღმდეგება.

III დემოკრატიზაცია სოციალური. ქრისტიანობა: ყველა თქვენ ძემბი ხართო (მათე 23, 8). მასხადავან: ა) უნდა მოიხილოს წიგნი; ბ) გახდეს ქალთა უფლებიანი თანამსწერნი; გ) ასოლიუტური თავისუფლება აზრისა, სიტყვისა და სინდისის; დ) საჯაროებლო უფასო სწავლა; ე) დედებზე სწავლა.

IV დემოკრატიზაცია ეკლესიის და სახელმწიფოს შორის. სრული აქტიურობისა ეკლესიის შინაური ცხოვრების მოწყობის საქმეში.

V ეკლესიის და შჯალის შორის დამოკიდებულება: საღვთო სჯული უნდა იწვილებოდეს ყველა საქმეში ნების ომსაარებელთათვის, მაგრამ ეს საგანი საჯაროდებლო ათ უნდა იყოს ნაფშევისათვის. აი ის მთავარი ღონისძიებნი, რომლებითაც ხელმძღვა ნელმოს რუსეთში ზემოხსენებულ კავშირი.

ასეთი კავშირი ჩვენს ქვეყანაში მით უფრო საჭიროა, რომ ჩვენ სხვა პირობებში გვიხდება ცხოვრება. ჩვენს ქალსინა ახლა უნდა გავხდეთ ზედა ხეზე, ახლა იწყებს ცხოვრებას. ძველს, დემოკრატიულს, დროში რაც რა კარგი, ცხოვრების პირობებთან შევადარებო ქვეყნის, მან ამ ქვედა სფეროებში უნდა განახორციელოს და აქედამ კიდევ ისეთი რამე შევძროს, რაც მისთვის მიუცლებელია, თუ უნდა გახალხოსდეს, ერის სულიერი და სორციული დედა გახდეს. გაუგებრობეებულ ცხოვრების მოწყობებისათვის დიდი დრო, უნარი და მეცადინეობა საჭირო, მაგრამ თუ ერთხანად არა, თანდათანობით მინც შეიძლება მოგვარდეს ცხოვრება დემოკრატიულ პრინციპებ აგებულა. დემოკრატიცობის ზოგადი პრინციპების ცხოვრებაში უნდა უფრო უფრო შევადგინო ჩვენი ეკლესიის დროებითი მართებლობა, როგორცაა მგალობლად არჩევნების სამრევლო და საოლქო საბჭოებისა, მრევლად-დიაკვნისა და სხვა. შემდგომი იმედია მუყაითობას გამოიჩინოს სასურველ ნიდავზე შესდგეს და გზოდან გადავარდნილი ეკლესია საიღვთილო და საეროს შეთანხმებულა შრომით გამოვიდეს გაყვნილი წერტილიდან, გადასცროს ზღვა და მიადგეს ნაფსაყულს.

გ. გეგეა.
მივიწყებული კეთილი
ორი წლის წინად ამ სტოკოლმის დამწერმა რამდენიმე წერით მივითავს გავ. „საქართველოში“ საინგილონი არწინებულ უნებური მდგომარეობაზე და მოეწოდებულ ქართველ საზოგადოებას ჯეროვანი ყურადღება მიექცია ჩვენი ქვეყნის მდინარი კეთილსაბოცის, რომ საერთო აღორძინების დროს, როდესაც ყველა შეგნებულნი

ერო ძალას იკრებს ხოლმე და აჩქარებული ტემპით მიეჭრება ეროვნული იდელების მისაწვავად, ძველებური და დაღესაფსულები და გამორყული ყავით. ჩვენ ვაუწყებდით ქართველ ხალხს საფაგალხო პროცესს—ინგილოთა გადაგვარებას—რომლის უმოთაგრეს ფაქტორად გასახლებლდით თურქ-მოკლების პანსლამიზმის პროპაგანდას. სამწუხაროდ, ზოგმა შეუსაბამო დასკვნა გამოიყვანა ჩვენს-მიერ გამოთქმულ აზრებიდან: ჰეიდარ ბეგ ახმადიანი „სამშობლოში“ გვისაყვებოდა ეროვნული უფლის თესვა და ის აზრი მოგვასხვია თავს, ვითომც ჩვენ გვეჭრდეს მაშაადიანი-ინგილოთა გადანიავლა პირიქით, ჩვენ საჯაროდ ვაფიცებთ მისიონერების მოწყობა საინგილოში; ჩვენ კატეგორიულად ვამოყვანებდით, რომ მისიონერების დაპირებამ არც თუ არავითარი საჩვენებლობა არ მოუტანა საინგილოს, თუნდაც ვიწრო რელიგიური მხრივ, არამედ დააზორა ჩვენი ღირსეული თანხმებულენი საქართველოს და ხელი შეუწყო იმ ყოველ შეეწყწინარებელ მოვლენას, რომ დღეს ინგილოთა გონების ვერ განუტრეხია ერთგენება და სარწმუნოება!

საქართველოს აღმშენის და გაერთიანების მორტილეთ ერთადერთი განზრახვა აქეთ: შემოიკრიბონ სამშობლოს დროშის ქვეშ ყველა ქართველი! მოსაფიქრებელია განა, რომ მომავალმა საქართველოს მართებლობამ აღიაროს რომელიმე სარწმუნოების პრივილეგია და დამყაროს ქართველთა უფლებიანი მდგომარეობა ამა თუ იმ სარწმუნოების მკვეთრების პრინციპზე? ერთი იდეა გვაქვს დემოკრატის და გვაიმეჯვრება დღეს ჩვენ, ერთ აზრს ვემსახურებთ და ჩვენ განსახიერებისაკენ მივიღებით ყველანი—ეს განსაზღვრულად საქართველოს სამკვიდრეგელს აღდგენა, საქართველოს მითლიანი სახის განმტკიცება: კათოლიკე და მართლმადიდებელი, მამადინი და გრგორიანი—ყველა ქართველი თავის სამშობლოს უზენაეს ხელმწიფობის სრულ-უფლებიანი წევრი შეიქნება! ეს ყველასათვის ცხადია, ვინც კი წინასწარ აზრით არ არის დაბრმავებული.

დროთა ბრუნვებ დაჩვენა საქართველოს მითლიანი სახე, ხოლო შემდგომ ენის რუსეთის დესპოტიის მასობურ ბუკალებმა განსაცდელი განუზიდავებო ქართველობის იდეას. ილაჯგაწყვეტილი, შეძრწუნებულნი ერთი ჰკრძობდა, რა საფრთხე მოელოდა საქართველოს არსებობას; ხედვლა, რა გვიწირს სისწრაფით იფუჭებოდა სუბკუნების განმავლობაში მწყობრად აგებული სახელმწიფოს სხეულთ, მაგრამ ტრიალის ჩარჩოებში ჩაწყვეტულს შემეცო განა აღდგომოდა დაუნდობელ ავანტიურ მოქმედებას?

ერის წერეთლის პროცესი—გადგვარებად წოდებული—პირველ ყოვლისა მოელო საქართველოს განაპირა კუთხეებს და ყველაზე მღიერ სინიგილოს, სადაც სარწმუნოების სიკაცის არც-დაჩვენა დენაციონალიზაციას ნიდავა მოუზიდა და საქართველოს მტრებს გაუადვილა მოშახულო აზრითა შეთანერგვა. ილაუბრბოდა ძველი ჰერეთი. რუსეთის დესპოტიის დათურგვანამ იმედი მოგვცა, რომ აწ მინც შეუზღებოდა საზარელი სინიგლობა მოძქეთა გადაგვარების! საქართველოს ერთგულნი შევინდ მხედრულენ ეროველ ადორიების ქადაგებდა და იქ, სადაც „დამოუკიდებელი მიწებები“ არ აფერხებდენ მათ მოქმედებას, მხოლოდ ხოწოვდებ რელი დნყოფაც მოიტანა. მაგრამ იმ თავიდანვე მივიწყებული საინგილო არც ამ ეხად აგონდებოდა ვისმე; არ ვაძლეთ ჩვენს თავს ანგარიშს, რომ თუ ხადმე საქეთის სიდ ეროვნულ-პოლიტიკურ იდეების მიწოდება, ზაქათლის ოლქში ამგვარი აუცილებელ მოზიგინლებას ქალაქებ შეადგენს, რადგან ყოველი დაგვიანებული დღე აწინააღმდეგებელ შედეგებს გვიქადის.

დროზე უნდა მიგვეხედა საინგილო-სათვის, უნდა ყოველ დღე, მუდმივ გვეხება, რომ ინგილო-მამაადიანი და ინგილო-ქრისტიანები—ძმები ბრინ, ქართველნი სისხლითა და სორციით, უნდა ჩავველონებოდა უმეცართათვის, რომ სარწმუნოებრივი გამოყოფა არ გვლისხმობს ეროვნულ სხვა და სხვაობას. ქართველობის დამკვიდრება საინგილოში დღეს ფაქტორად უნდა მომხდარიყო და, ვინ უწყის, იქნებ, არც შედღერადობის დასპროვადობად რეალ მოსახლეობის პრინციპის თანახმად ზაქათლის ოლქის ნაწილსათვის მიედღობო პრემიაციით? დაუდევრებლობამ და უზრუნველობამ საზარელ მოვლენის წინაშე დაგვაყენა!

ის თავსარადმცემი ამბავი, რომელიც სოველ კახიდან მოგვითხროდა, ყოველ ქართველს ისარივით ჩაესრობდა გულში. იგი ნათელ ჰყოფს, რომ საქართველომ მარად შოინ კუთხეს, ცევილდ მის შერყევულ ბურჯს, ქირში და ლხანში ერთგულ და უშიშარ მეგობარს, დღეს—სამშობლოს თავისუფლების განთავისებობას—ძალმობრობით თავისუფლებას უზმოებენ!

გვათავისწინით მდგომარეობის საშინელება და დავებაროთ „შობილენი მითის ცრემლით შეშდარ მიდნარის“ გადმა მცხოვრებლებს.

რ. ინგილო.

ქორეაგონენცია

მიტინგები მსხეთში.

აპრილის 24, ნაშუადღევს, ჩვენ გავიმგზავეთ სოფ. დრელში, რომელიც ქ. ახალციხიდან 5 ვერსის მანძილზე მდებარეობს და ქრისტიანი ქართველებით არის დასახლებული, ხალხმა რომ ჩვენი მისვლა გაიგო, მალე შეგროვდა დიდილი-პატარამდე, ქალით-კაციდემიტირნი გაიმართა. ყველა ყურადღებით გვისმენდა. ყველა ერთხმად მოითხოვე საქართველოს ავტონომიას, მიტინგმა ორ საათს გასტანა. შემდეგ ხალხმა რამდენიმე შესწინილი კაცი აირჩია და ამით დაუჭირებლად გაუცხადებო ჩვენს პრეგრაშმა. საუბარმა თითქმის შეაღმეძღის გასტანა. ბევრი ადგილობრივი საქონელი წამოგვეყენეს, ბევრი დარდი და ნაღველი ტრი-ალებს გულეკაცის გულში...

მეორე დღეს აქედან გავიმგზავეთ სოფ. ანდრიაწინისაკენ, სადაც 60 კომლი ქართველობა სცხოვრობს. გზად ორი პატარა სოფელი დაგვხვდა ამ სოფლებში ქართველი მაშადიანობა სცხოვრობს. მათ ქართველი ენა უფრო დავიწყებული აქეთ და ფანატიზმით არიან მოცულნი. ანდრიაწინის მიტინგმა და საუბარმა დადამენადის გასტანა. დრელსა და ანდრიაწინის ჩრდილო ოლქისაგანეთი მოქმედებებს შესანიშნავი საფარის მონასტერი, სადაც რუსის ბერები სცხოვრობენ. ამ ბერებს ორთავე სოფლისათვის, ბევრი სახაზინო მიწა ჩამოერთმევიდა და მიუსაქუთრებოდა. დღესობა მოითხოვს, რომ ეს მიწა უკან დაუბრუნდეთ.

ანდრიაწინიდან სოფ. მუსხისკენ გავსტავით. გზიდან ორი სოფელი მოსჩინა: წყორბა და ურაველი. ამ სოფლებშიც განამადიანებული ქართველობა სცხოვრობს. სამწუხაროდ, ამხდა ქართველი ენა თითქმის დაივიწყებული აქეთ. წყორბაში დღესაც ორი მშენიერი პატარა ჩუქურთმებიანი ეკლესია სდგას. ურაველი ტყანი ფერღობზეა გაუნებული და ნაქები თათის სამეჭურბლო რკინის წყაროთა. ახალციხის შემღებული ნაწილი ზეფხულობით აქ მოდის საავაკოლდ. სოფ. მუსხის მტკვრის მარცხენა ნაპირის მდლოებზეა გაუნებული, მცხოვრებათ რიცხვი 80 კომლს უდრის. ხალხს გულაპირაკეთ დაგვიანდელ მომენტის შესახებ, დამფცნებელ კრების მინგნლობებზე, ვიცოდებ განუმარტება საქართველოს ავტონომიის წინაშეგლობა, მიწის საკითხი და სხვა. ხალხი აქაც ეურადღებოთ გვისმენდა და დიღის სუბკუბით მიგება ჩვენი სამზობლო ქვეყნის თვითმართველობის იდეას. მიტინგმა ბინდამდე გასტანა.

მეორე დღეს დილით მუსხიდან სოფ. ძველში ავიდით. ამ სოფელში სულ 65 კომლი სცხოვრობს, 40 კომ. ქრისტიანი და 25 კომლიც ქართველი მაშადიანიობა. აქედან ერთი ვერსის მანძილზე ძეგს სოფ. კობარეთი, სადაც 65 კომლი ქრისტიანი და 80 კომლი მაშადიანი ქართველობა მოსახლეობს. მაშადიანებმა ქართული კარავად იციან. მივიდით თუ არა, მთელმა სოფელმა მამინევი გაიგო, ერთობის მკადებლები მოსულანო და ზარის ხმას უდვიდენ, რომ შეკრებილიყვნენ. ნაშუადღევს კობარელები ძველში გადმოვიდნენ, ზარის ხმამ ყველანი შეკრბა და მიტინგი დაიწყო. აქ, სხვათა შორის ქრისტიან და მაშადიან ქართველთა მამაზებულა გვქონდა ლაპარაკი. სამშობლო ქვეყნის თვითმართველობის იდეამ, როგორც ქრისტიანებში, ისევე მაშადიანებში პრიტიკული გამოყოფა. მიტინგის შემდეგ აქაც ხალხმა დაუჭირებლად აფხვნილთ ყველაფერი. ხალხი ბინდისას დაიშობა, ხოლო საუბარო კი ამორჩეულ პირებთან დიდხანს გაგრებოდა. დილია ევლებკაცის

ტყვილები, მას დიდი დახმარება ესაქარებო. ჩვენებურმა მასწავლებლებმა კი ნაადღამისვე შესწევითეს სკოლებში სწავლა და მის მაგივრად, რომ სოფელს დახმარებოდენ თავიანთი ცოდნით, მათ ქალაქისაკენ მიაშურეს და სოფლად აღარც დაბრუნებულან.

ძველიდან 10 ვერსის მანძილზე სტეგს სოფ. ეროკრა და ჩვენც დილით აქეთ გავსტით. ტყიანი გზა. ამ ათი-ოღვე წლის წინედაც გამოვილა ამ გზით, მაშინ ტყე უფრო ხშირი იყო, დღეს კი, მის მოქრითამე მცველთა წყალობით, ძალიან შეთხლებულა. მალეობიდან მტკვარი მოსჩინა. მტკვრის გადმა ფერღობებზე რამდენიმე სოფლებია მიკრული: იღუბლა, ოზორი, ასინა და სხვ. ამ სოფლებში ქართუ. მაშადიანები სცხოვრობენ: ტყეს გაესციდით და სოფლებში ჩამოვიდით. ეროკრაში სულ 40 კომლაშდ მცხოვრებო. მის ახლოს სოფ. დადენში სტეგს, სადაც 60 კომლა მოსახლეობს, სულ ქრისტიანები არიან. მეორე დღეს დილით დადენში ერთად შევიკრიბინე და მიტინგი გაიმართა, მიტინგმა სამ საათს გასტანა. ვილაპარაკეთ დამე. რეპეზზე, დემკურ. რესპუბლიკაზე, ეროვნულ თვითმართველობაზე და სხვ. ვარდა ამისა, გვლებებს ნათლად დაგუსტრათეთ ტყის მწიწენელობა ადამიანის ცხოვრებისათვის და გაგაფრთხილეთ, რომ ტყის მოყარონ, თუ თავიანთი თვისა და თავიანთი შვილებისათვის სიკეთე უნდათ. საუბარსალამომდე მოუწინდით.

სალამოთი სოფ. ტოლოში ჩამოვიდით, სადაც 80 კომლამდე მაშადიანი და ქრისტიანი ქართველობა მოსახლეობს. აქვე ახლოს მდებარებო სოფ. ქუქნა და სოფ. როკეთი. ამ სოფლებშიც ქრისტიანი და მაშადიანი ქართველობა სცხოვრობს. მეორე დღეს ქუქნადან და როკეთიდან ჩამოვიდნენ გლებები და ტოლოშეთიან ერთად თავი მოყარეს. მიტინგზე, როგორც ჩველებზე, ვილაპარაკეთ დღევადელ მომენტის მწიწენელობაზე, დემკურ. რესპუბლიკაზე და შერნე საქართველოს ავტონომიის შეგებეთ ვრცლად. ჩვენს მაშადიან მებგნა ძმური სიტყვა ვუთხარი და მოგავინებო მათი ისტორიული წარსული.—ჩვენც სწორედ ძმობა გვწყადინა ქრისტიანებისათვის.

ქაბაძენა.

სტოლენის საამ სოფლად

ბ. ბორი (კიციხის საზოგადოება, ზემო იმერეთი). ეს სოფელი მდებარეობს დაბა ძილევიდან 5 ვერსის მანძილზე. მდებარეობა კარგი აქვს. სოფელი გაუფენილად სწორი, ვაკე ადგილზე. მცხოვრებთა რიცხვი 100 კომლამდეა. მოსახლეობის მიხედვით უმეტეს ნაწილს აზნაურობა შეადგენს. ეს სოფელი მდიდარია, როგორც ბუნებით ისე ნაყოფიერობის მხრივაც. აქაური მრავალრიცხოვანი ზეარები ღვთის კარგ მოსალღს იძლევა. ეს, რასაკვირველია, დიდ სიმდიერეს შეადგენს. და მართლაც ეს სოფელი უფრო მდიდარსოფელი უნდა ჩათვლიოს კიციხის საზოგადოებაში. მაგრამ, საშუალოდ, განსაკუთრებით არის, რომ ამისთანა შეძლებულ სოფელს სასწავლებელი არა აქვს. მაგრამ ამ საჭირო საქმეზე არავინ ზრუნავს დღემდე. ხშირად, როცა აქაური ხალხთან საუბარი მქონია ხოლმე სასწავლებლის საჭიროებაზე, მათ უპასუხებთ, რომ ცოტანი ვართ და არ შეგვიძლიან სკოლის შენახვაო. ეს განსამართლებელი საბუთი არ არის ამისთანა შეძლებულ სოფლისათვის, მაგრამ რა ჰქნის შეუგნებელმა ელსტენმა, როცა მას წინამძღოლი არა ჰყავს. აქედან ხუთიჯერ მოწაფეთ თუ დადის მახლობელ ზედა ილმის სკოლაში, დანარჩენი ღვთის ანამარად რჩებიან უსწავლენი. აქაური ინტელიგენცია არ ინერტყავს ყურებს. გასაკვირველი არ არის, რომ სხვა კულტურული დაწესებულებაც არ მოიპოვება. აქაური მოძღვარი მღ. გისოლ გორგაძე ძვერს თვინია მახლობელ პატარა სოფელ ზემო-იღმეონს, რომელიც მარტო ერთი ვერსზეა დაცილებული, გავერთიანება და ორივე სოფლის შუა დავარებინათ სასწავლებელი, მაგრამ ცდამ უნაყოფოდ ჩაუბრა, ვინაიდან ამ საქმის მომხრენი ცოტანი გამოჩნდენ და სოფელი ისევე უსკოლო დარჩა.

ზემო-იღმეონი.
ჩვენი ურუსა
ბ. 5. შუამთელს. თქვენი მისამართი შეგეტყობინეთ.

ამირ-გაგასის რ. გვის
ბარადილანის მიწისაგადა
(დრო ნაჩვენებია თვლისის)
თბილისიდან ვაღის:
ბაბუბისკენ საფ. № 6, 11.09 ლლ.
სამგ. № 9, 11.48 საღ.
ბორკოლისკენ სამგ. № 19, 8.20 ლლ.
№ 17, 8.27 ლლ.
გროისკენ სამგ. № 61, 9.10 ლლ.
ბაჭისკენ ჩება. № 8, 9.20 ლლ.
სამგ. № 8, 8.54 ლლ.
საფ. № 4, 9.28 საღ.
ყარისკენ სამგ. № 4-8, 11.18 საღ.
თბილისში მიღის:
ბაბუბისკენ სამგ. № 10, 7.51 ლლ.
საფ. № 4, 8.88 საღ.
ზაზა-ნაოჯ. სამგ. № 20, 7.48 ლლ.
სამგ. № 18, 10.12 საღ.
გროიდან სამგ. № 62, 6.24 საღ.
ბაჭისკენ საფ. № 8, 10.09 ლლ.
სამგ. № 7, 4.18 საღ.
ჩება. № 8, 10.40 საღ.
ყარისკენ საფ. № 3***, 8.10 ლლ.

პასუხის ჩრინის გვა

საფოსტო მატარებლების მიმხვება I, II, III კლასის ვაგონებით (დრო აღვილობრძოვია)

თბილისიდან ყოველ დღე მდის დილის 8 საათ. გურჯაანის სადგურზე მოდის ნაშუადღევს 2 საათზე და 20 წ. გურჯაანის სადგურიდან მიდის თელავისაკენ ნაშუადღევს 2 საათ. და 40 წ. თელავში მოდის საღამოს 4 საათზე. გურჯაანიდან მიდის წრორის-წყლის სადგურისკენ 3 საათ. წრორის-წყლის სადგურზე მოდის საღამოს 4 საათ. და 10 წ.

თელავის სადგურიდან მოდის ყოველ დღე დილის 10 საათზე 15 წუთზე. გურჯაანის სადგურზე მოდის დილის 11 საათ. და 35 წუთ. წრორის-წყლის სადგურიდან მოდის გურჯაანისაკენ დილის 10 საათზე და 32 წუთზე. გურჯაანის სადგურზე მოდის დილის 11 საათზე და 30 წ. გურჯაანის სადგურიდან მოდის თბილისისაკენ ნაშუადღევს 12 საათზე. თბილისის სადგურზე მოდის საღამოს 5 საათზე და 26 წ.

გ. მ. მუსხაძე

იღებს საღმრთო ავაღმყოფო
სალამოს ნ-6. მ. მღე, კერა დღეს ვარდა
მისამართი: დიდი მთავრის ქუჩა № 87;
ოფიცერთა საერთოობის საზოგადოების შენობის პირადირ; სახლი სვანოშვილისა. ტელეფონი № 5-77.

„ლალიის ფყალი“
ხილმოდ და მარტო დადამის წყალი მოშადეზული სრულიად უვნებელი მალალი ღირხების მახალებიხან, ნამდვილი და საუკეთესო ხილის წენით და მასთანვე
სუნი და გემოც სააშერი აძეს
თავისი მრავალენი
ამ. ამგველდგები
ბუჭინის ქუჩა, ზაქუთარია ხახ., № 8, ტელეფონი № 112.
ყოველ დღე მოგვდის საკეთარ და საეჭქო სახა. „მ. მამეღამის-მმამი, საშენელოებიდან ახალი ქვირითის მამადალა, მკერე მარქილანი, შავი მჭეოტინა“ ხილისა. მივიდეთ საკეთესონ საღამოს წამაივანი მუდმივ გავსცოცხალი თვებში. აგრეთვე ახალ-ახალი მტკვარის წუთის, თარით, ფაურა და ლოქო, გვაქვს აგრეთვე მიღებული ყოველგვარი კანსებებები და სარწმუნეობა რუსეთის და საზღვარ-გარეგანის ფორმებისა ხანგრძლივ ინდავა.